

La música folk obre els 'Dijous a la fresca' a Sant Celoni

La programació d'estiu inclou quatre actuacions de diferents gèneres

Sant Celoni

EL 9 NOU

La programació dels dijous a la fresca de Sant Celoni s'inaugurarà la setmana que ve amb música folk, i continuarà amb el teatre visual, la música i el circ de carrer. El proper dijous, a les deu del vespre a la plaça de la Biblioteca, començarà una actuació inclosa en el Circuit Folk 2007. Els caps de cartell seran Xerremequ Tiquis Miquis, amb el seu directe contundent i desvergonyit amb tocs de tradició. Al seu costat actuaran Sol i Serena, amb la seva reelaboració del repertori de ball, i Kaulakau.

L'artista italiana Laura Kibel prendrà el relleu el dijous 12 de juliol

amb el seu espectacle de teatre visual caracteritzat per una tècnica d'animitació molt especial. Kibel utilitza els seus peus, cames i genolls com a titelles vivents. Cada part del seu cos es transforma i es caracteritza davant dels espectadors, creant personatges fascinants i plens d'expressivitat. L'artista italiana, guardonada amb diversos premis, posa en escena fragments de pantomima musical accessible a tot tipus de públic, edats i idioma.

La música de Pep Sala es deixarà sentir el 19 de juliol als jardins de la Rectoria Vella. En aquesta ocasió, Sala presenta farà un repàs de l'acústic *Un petit moment de dubte* i èxits de la seva carrera en solitari

amb La Banda del Bar i amb Sau, que s'han adaptat a aquest nou format. El resultat és el regust celta que actualment es fa present en molts dels darrers temes de Pep Sala. El cantant i guitarrista estarà acompanyat de Josep Lluís Pérez (guitarra elèctrica), Valen Nieto (guitarra i veus), Jordi Gas (baix i veus) i Simone Lambregts (violí i veus).

L'última proposta dels *Dijous a la fresca* arriba de la mà del Circo de la Sombra, amb un espectacle de circ de carrer dirigit a tots els públics. Sis acrobates endinsaran el públic a l'ambient d'un petit circ romàntic on l'acrobàcia coral, portés, banquina i bàscula són el suport de l'acte a l'aire lliure.

La Troca de Granollers serà l'escenari de concerts a la fresca

Granollers

El Centre de Cultura Popular i Tradicional La Troca, a Granollers, oferirà diverses activitats i tallers al llarg del mes de juliol. Tots els dijous, a les vuit del vespre, la terrassa del cafè restaurant acollirà les tardes musicals de la Troca, uns concerts a la fresca oberts a tothom. El primer concert es farà aquest dijous i anirà a càrrec del duet de didgeridoo i viola de roda amb Santi Castells i Joan Muñoz, que oferirà un repertori de música tradicional, fusió de sons medievals i orientals. La programació és completa amb diversos tallers que oferiran les entitats allotjades a la Troca, com un de gralla, un de dansa folk i danses populars del món, i un d'iniciació a la música i els ritmes per a nens de 8 a 14 anys. Les inscripcions es poden fer a la Troca.

L'Ametlla enceta un cycle de música, teatre, cinema i poesia per a les nits de juliol

L'Ametlla del Vallès

EL 9 NOU

La poesia, la música, el teatre, el cinema o la màgia seran els protagonistes de les nits d'aquest mes de juliol a l'Ametlla. Sota el nom d'*Hiperic'07*, l'Ajuntament del municipi presenta un cycle cultural obert a tota tipus de propostes artístiques i de gent. S'ha fet una selecció d'actuacions de petit format que intenta mostrar un ventall de propostes ben diferents per arribar a públics també diferents. El cycle té dos escenaris, les piscines de ca l'Arenys i de Can Camp, dos indrets emblemàtics del municipi. El cycle pren el nom de l'herba coneguda com de Sant Joan,

adequada per combatre el decaïment, la fatiga física i psíquica, i la tristesa.

El cycle començarà aquest dimecres amb el poeta Josep Pedrals. Precisament, les arts escèniques seran les protagonistes de les nits de dimecres, mentre que els dijous serà el torn del cinema, i els divendres, de la música en viu. La primera pel·lícula que es projectarà, aquest dijous, serà *El jardiner fidel*, de Fernando Meirelles, mentre que el primer concert anirà a càrrec del duet de jazz Sandra Ortega i Javier Juanco. El mag Raphael, el romancer Jaume Arnella o la banda de música dels Stomper són altres protagonistes del cycle.

Te les van cargolant

Jordi Julià
Poeta

Deu ser que acabo de llegir *Si et menges una llimona sense fer ganyotes* (i no hi surten ni cítrics ni gesticulacions d'en Sergi Pàmies). O potser perquè la Renfe ja no va (ni pitjor),

fa d'aquest país un desgavell, i no protestem ni gosem fer una revolta general, ni tal sols una vaga de tramvies: el boicot a la pujada de preus (com la d'enguany) que va tenir lloc el 1951, una època més obscura i sinistra, cal suposar, que l'actual. Doncs per alguna d'aquestes raons he pensat que els catalans som més irònics que no pas valents, combatius, segurs, atrevits o senzillament resignats.

Escrivia Josep Carner que això es produeix perquè som obvis: "La ironia en nosaltres és un instint compensador, una defensa natural contra l'elefantiasi insuportable de la nostra obvietat". Som conscients dels nostres problemes i les nostres limitacions (culturals, socials i econòmiques), i l'única cosa que fem és caure en l'obvietat i tornar-ho a repetir. Al màxim que podem aspirar és a la ironia, és a dir, al retorn sobre el mateix tema, però amb menys indulgent proximitat, i, ara sí, mirant-nos-ho des de la distància olímpica d'un turonet proper. La ironia no és ni acció ni destrucció, sinó assumptió d'una realitat considerada des d'una certa desafecció (només relativa, tanmateix, que si no ens importés en prescindiríem o l'anihilariem).

Els vallesans devem ser la gent més òbvia

I els vallesans devem ser la gent més òbvia (i no pas perquè patim diàriament el flagel de la deixadesa i la incompetència del govern ferroviari), sinó perquè els principals certàmens d'humor es convoquen en dues de les nostres capitals: els premis d'humor i sàtira Jaume Maspons (Granollers) i Pere Quart (Sabadell). Carner hi va trobar una explicació: "Són barcelonins amb una perspectiva". Concretament la de la pírrica altura de la serra vallesana, que com va escriure l'*alter ego* de Joan Oliver, tothom sap que està formada per tres turons.

Encara som a temps de compensar la mala llet per com va el país, i la nostra obvietat diària, escrivint un original que guanyi un d'aquests premis: els terminis de presentació s'esgoten a l'estiu. Sempre podríem fer una revolta, però és clar... I com que la majoria no farem res d'això, mentre els trens no passen, i preguem perquè no hi hagi els habituals problemes aeris, podem repetir el vers d'aquell altre gran satíric, Sagarra: "Arri Joan, que te les van cargolant". Les banyes, no cal dir-ho.